

מ"ת (באר שבע) 50533-08-15 - מדינת ישראל נ' יוסף אבו עמרה (עציר) - בעצמו

פלילי - מעצרים

var MareMakom = "מת (באר שבע) 50533-08-15 - מדינת ישראל נ' יוסף אבו עמרה (עציר) - בעצמו, תק-של
(3)2015, (03/09/2015)62519";
{;p.IDHidden{display:none ;
בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 50533-08-15 מדינת ישראל נ' אבו עמרה(עציר) 03 ספטמבר
2015

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המבקשת מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירה רוג

נגד

המשיב יוסף אבו עמרה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אבנר שמש

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, וזאת על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, בחר בסם מסוכן, הסתייעות ברכב לביצוע פשע והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

במהלך הדיון שנערך בפניי ביום 2.9.15 חלק בא-כוח המשיב על קיומן של ראיות לכאורה, ולדבריו יש לקבוע כרסום מהותי בראיות. לדבריו, מצפייה בסרטון המתעד את עסקת הסמים לא ניתן לזהות את תווי פניו של מוסר הסם, וזאת על רקע כך ששמש החלון השמאלי מסתירה את פניו, וישנה השתקפות

המקשה על הזיהוי. עוד ציין כי לא ברור מהיכן יחידת העיקוב קיבלה לרשותה את תמונתו של המשיב, ועל-כן יש להטיל ספק בזיהוי בשטח. גם אם המשיב לכאורה נצפה ברכב האמור מספר שבועות עובר לאירוע, מן הראוי היה לעמת את המשיב ואת סאהר אבו רקייק בנוגע לדו"ח זה, וזאת גם על רקע הטענה כי אלו אינם מכירים איש את רעהו. המשיב כלל לא היה חלק מתיאום העסקה מול הסוכן, ולא היה אחד מן היעדים. ביחס לעבירה של הפרעה לשוטר, למשיב הסבר מדוע ברח, כאשר לטענתו, סבור היה שמדובר באנשים עימם הוא מסוכסך, ורק לאחר שנודע לו שעסקין בשוטרים חדל

עמוד 1

מהימלטותו. טענה זו מתחזקת נוכח העובדה שהשוטרים לא היו עם כובעי משטרה, ולא ניתן היה לדעת כי אלו אכן שוטרים.

המדובר במשיב צעיר שעברו אינו משמעותי, חלקו בביצוע העסקה אינו גדול, וניתן להורות על שחרורו בתנאי "מעצר בית" מלאים בבית הוריו, בפיקוח דודו ואחיו. אלו התייצבו בפני בית המשפט ונחקרו על-ידי הצדדים.

בא-כוח המבקשת מנגד סבור כי אין כל חולשה בראיות, וזאת בהינתן זיהוי של המשיב הן על-ידי הסוכן, הן על-ידי העוקב והן מצפייה בסרטון המתעד ביצוע העבירה. לדבריו, החלופה המוצעת אין בה כדי לצמצם המסוכנות הנשקפת מן המשיב, ועל-כן מתנגד לשחרורו.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, שמעתי המפקחים ועברתי על חומר החקירה, לא מצאתי לנכון להורות על שחרורו של המשיב.

ככל שהדבר נוגע לקיומן של ראיות לכאורה הנני לקבוע כי אלו קיימות ללא חולשה. בתיק זה המחלוקת נסובה סביב שאלת זיהוי של הדמות המעבירה את הסם ומקבלת את הכסף מן הסוכן כדמותו של המשיב.

בזהירות המתבקשת, ומבלי לקבוע מסמרות שכן הדבר יוכרע במסגרת התיק העיקרי, ניתן לומר כי ישנו דמיון בין הדמות המתועדת בסרטון לבין דמותו של המשיב. ומנגד, בוודאי שאין לומר שהדמות המתועדת בסרטון אינה יכולה להיות דמותו של המשיב.

לו היה מדובר בראיה היחידה הקיימת בתיק, ניתן היה לקבוע את אותה חולשה לה טען בא-כוחו. ודוק, בתיק זה, המשיב מזוהה על-ידי העוקבים המחזיקים ברשותם את תמונתו של המשיב: "**14:15 לערך, אבו רקייק סאהר יצא מהעסק (סעיף קודם) עלה למזדה (סעיף 2) מיד החל בנסיעה עם נהג המזדה שזוהה כאבו עמרה יוסף (זוהה על פי תמונה, תעודת זהות 205507692 נסעו דוד המלך, אברהם אבינו לכיוון האיסיים**".

לא מצאתי להידרש בשלב המעצר כיצד הגיעה תמונתו של המשיב (שמצויה בתיק החקירה) לידי העוקבים. ככל שהמשיב יסבור שאין ברשותו חומר חקירה, יפעל בהתאם או יגיש עתירה לגילוי ראיה היה ועניין זה מצוי תחת חיסיון. לגופם של דברים, ניתן ללמוד מדו"ח העוקב כי גם אם בתחילת פעילותו, הנהג לא זוהה (כאשר ייתכן שחוסר זיהוי זה מקורו מחוסר יכולתו בנקודת הזמן להבחין בתווי פניו של הנהג ברכב), הרי שעדיין המשיב מזוהה בזמן אמת ולא בדיעבד כמי שהעביר את הסם וקיבל

לרשותו את הכסף מהסוכן.

מעבר לאמור לעיל, הרי שגם הסוכן מזהה את המשיב כמי שמכר לו את הסם. משקלו של זיהוי זה בפני עצמו אינו גבוה וזאת בשים לב לנסיבות בהן הלה מזהה אותו, (פרק זמן רב לאחר ביצוע העסקה במהלך עימות), אולם ניתן לשקלל כראיית חיזוק ליתרת הראיות בתיק.

יתירה מכך, חיזוק נוסף לראיות התביעה ניתן למצוא באותו דו"ח בדוקאי שמספרו 15-0221-152 ממנו ניתן ללמוד כי כשלושה שבועות עובר לביצוע העסקה המשיב, יחד עם סאהר אבו רקייק נצפו יחדיו בשעה 2:16 לפנות בוקר באותו רכב שמופיע בסרטון המתעד את העברת הסם.

דו"ח זה יש בו חיזוק במספר מישורים כראיה נסיבתית. ראשית, יש בו ללמד כי הרכב הנ"ל אינו "זר" למשיב, וכך גם לא שותפו לביצוע העבירה. עוד בהקשר לכך, הרי שהכחשתם של שני המשיבים בחקירתם לגבי היכרות האחד את השני אינה מקרית, ועומדת בסתירה מוחלטת לנסיבות המופיעות בדו"ח תנועת הבדוקאי. יש לראות בכך כשקרי נאשם, אשר מצטרפים ליתרת ראיות התביעה.

אשר לעבירה של הפרעה לשוטר, די בדו"ח הפעולה של ציון חיון כדי לבסס ראיות לכאורה ביחס לעבירה זו. מדו"ח זה עולה כי גם אם בתחילה המשיב יכול היה לטעות בנוגע לזהות האנשים שהתקרבו אליו, וזאת בשים לב לכך שלא ברור מהדו"ח האם השוטרים היו בניידת משטרתית, והאם לבשו מדים (דבר אשר הוא בפני עצמו מעורר שאלה, האם הלה בורח מכל מי שמתקרב לעברו) הרי שמדו"ח זה נלמד שגם לאחר שצעקו לעברו ושמדובר במשטרה זה המשיך במנוסתו. רק לאחר מכן נתפס מתחבא מתחת לרכב חונה. לא למיותר להוסיף כי את בריחתו של המשיב יש לראות כהתנהגות מפלילה.

לאור האמור לעיל הנני לקבוע קיומן של ראיות לכאורה. משמצאתי קיומן של ראיות לכאורה קמה עילת מעצר סטטוטורית. עילה זו מתחזקת נוכח טיב הסם הנמנה על הסמים הקטלניים, וכן זמינותו של המשיב לסם על רקע חלוף הזמן הקצר מאז סאהר סיכם פרטי העסקה עם הסוכן ועד להגעת הרכב למקום והעברת הסם. הסוכן והמשיב אינם חברים, והתנהלותו של המשיב הינה כסוחר סמים לכל דבר ועניין.

הפסיקה הנוגעת ביחס למי שחוטאים בעבירות של סחר בסם הינה ברורה וחד-משמעית, ולפיה על דרך הכלל דינם של אלה להיעצר עד תום ההליכים, ורק במקרים חריגים ויוצאי דופן יורו בתי המשפט על שחרור לחלופה. הלכה זו מבוססת הן על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממי אשר חוטאים לכאורה בעבירות של סחר בסם, והן מתוך כך שניתן להמשיך ולסחור בסם גם בהיותך ספון ב"מעצר בית".

"מסוכנות זו נלמדת ממאפייניהן של עבירות אלה ובכללם הנזק הרב לחברה הטמון בנגע הסמים, הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצידן, והעובדה כי מדובר בעבירות

שלצורך ביצוע לא נדרשת בהכרח יציאה מהבית... מאפיין משמעותי נוסף נוגע לעובדה שפעמים רבות מעורבים בעבירות אלה גם אנשים הנורמטיביים נעדרי עבר פלילי... ויתכן שאף מן העובדה כי הפעולות הנדרשות מחלק מהמעורבים נראות שוליות עבור המבצעים אותן, כגון העברת חפץ ממקום למקום, כך שגם אנשים נורמטיביים מוכנים לבצען מבלי לחשוב על השלכות מעשיהם עד תום." [בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.5.2011)].

ובדומה: "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר." [בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם 25/5/09)].

יצוין כי גם גיל צעיר והעדר עבר פלילי אינם מהווים חסינות מפני מעצר בעבירות בכגון אלה, ולכל היותר יכולים לשמש פתח לבחינתם כחריגים להלכה הנוגעת.

בעניינו, לא מצאתי כי המשיב נכנס לגדרם של אותם חריגים. המדובר במי שחרף גילו הצעיר יחסית הספיק לצבור לחובתו שלוש הרשעות קודמות, **כולן משנת 2014**, אשר גם אם אינן ממין העניין מלמדות על מי שאין מורא החוק עליו, לא כל שכן מורא מפני שוטרים וגורמי אכיפת חוק.

במסגרת ת"פ 28035-08-13 נגזרו על המשיב שמונה חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של חבלה כשהעברין מזוין, תקיפה על-ידי שניים ויותר ואיומים. במסגרת ת"פ 48725-07-13 הורשע המשיב בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. במסגרת ת"פ 10688-01-14 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר והחזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם מבצע את המיוחס לו כאשר תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים שלא היה בהם כדי להרתיעו. העדר מורא זה נלמד גם מהדו"ח של השוטר שלומי כהן, המציין כי בעת שיחת טלפון עם המשיב בה הודיע לו כי הוא דרוש לחקירה זה ביקש שייצא מהבית שלו והעליבו באמירות כ"שרמוטה" ו"מזדיין", שיחה שגם לאחריה בחר שלא להתייבב בתחנת המשטרה.

בעניין אחרון זה, הרי שבתיק זה קיימת גם עילה של חשש להימלטות מן הדין, כפי שזו נלמדת מהתנהגותו עת ברח מהשוטרים והסתתר מתחת לאחד מן הרכבים החונים, ונוכח הימנעותו מלהתייבב בתחנת המשטרה חרף זימונים שנעשו לו, לרבות הגעה לביתו.

די באמור לעיל כדי להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

למעלה מן הצורך, אפילו סבור היה בית המשפט כי יש מקום לשקול את שחרורו, הרי שאת החלופה שהוצגה לבית המשפט יש לפסול על הסף, וזאת בשל כך שזו מחזירה את המשיב אל ביתו וסביבתו הטבעית, מקום ממנו יצא וביצע את העבירות הקודמות בהן הורשע מקום ממנו יצא וביצע לכאורה את

המיוחס לו בכתב האישום. הפסיקה עמדה על כך שגם באותם תיקים חריגים בהם בתי המשפט מורים על שחרור, ישנה חשיבות רבה לנתק את מי שחטא בעבירות סמים מהסביבה בה פעל. הדברים אמורים ביתר שאת בשים לב לכך שגם את המיוחס לו בתיק שבפניי ביצע לכאורה יחד עם אחר.

אסיים החלטה זו ואציין כי אחיו של המשיב לא דק פורתא שעה שהתבקש להתייחס להרשעותיו הקודמות, וממילא הרושם שהותיר היה כמי שלא יוכל לשמש גורם סמכותי עבור המשיב.

לאור האמור לעיל, הנני להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ה, 03/09/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בוצעה הקראה.

המזכירות תבטל את מועד ההקראה הקבוע בתיק העיקרי ביום 10.9.2015 בפני כב' השופטת שטרית ותבטל את זימונו של המשיב משב"ס.

**ניתנה והודעה היום י"ט אלול
תשע"ה, 03/09/2015 במעמד
הנוכחים.
דניאל בן טולילה , שופט**